

מאי גובה אם הכל. מאחר שלא התנה עמה כלום מהו התוספת:
לא אונן. אין אניות חל עליו לאיסור אכילה קדשים: ולא מטמא
לה. אם כהן הוא דכתיב (ויקרא כה) כי אם לשארו והיינו אשמו
והאי ללא שארו היא דלא בזה עדיין ילדי קירוב צער: ולא מטמא
לו. ללא משום כהונה קאמר
דלין כלתו מזהירות עלה הטומאה
דכתיב (שם) בני אהרן אלא אינה

הפי. לרצה תרמי צעי קשיא לרצה אדרצה: **צי דינא**
דרצ הונא. במקום שהוא יושב ודן וממוך שהכל רגילין
אללו לדון הוי ליה ^(א) מקום שהשירות מצויות שם:
חיישין

אמרו גם מנה ומאתים בתיב ביה. תימנה הרי מוכח דלפילו
 במקום שכותבין כתובה דגביאל אפי' כי לא נקיטא כתובה
 דלמא הכא במקום שאין כותבין וגביאל צטור גט וכותבין צטור
 שטרא דין כו' דקסבר ^ה (רצא) [רצ] צפ' הכותב (כתובות דף פט):

הא אָמַר תְּנוּ נִוְתָנִין. וְאִם מִנֶּכֶן
 דְּלִמְאָה אֶפְיִלוּ אָמַר תְּנוּ אֵין
 נִוְתָנִין וְהֵא דַקְתִּי נִמְלֵךְ הִ"ק וְנִמְלֵךְ
 שְׁלֵא לִיתֵנן וּמַחֲמַת כֵּן לֹא חֲשַׁשׁ לְשִׁמּוֹר
 וְנֶאֱצַד עֲשֻׁכְשִׁי רִוְאָה לְחֹזֵר וּלְגֶרֶשָׁה
 דְּסָפֵר שׁוֹרָה בַּגֵּט שֶׁאֵצֶד מִמֶּנּוּ וְאָמַר
 תְּנוּ וְאֶפְיִלוּ הִכִּי אֵין נִוְתָנִין דְּשִׁמְאָה
 אֵין זֶה גִּיטוֹ אֲלֵא כִּפְל מֵאַחֵר שְׁשִׁמְאָה
 כְּשִׁמְאָה אֲבָל לֹא נִמְלֵךְ לְכַתְּחִילָה מִלְּגֶרֶשָׁה
 וּגְרֶשָׁה מַחְזִירִין לָהּ הַבֵּט לְרִוְאָה אֶפְיִ
 אֵינוּ שְׁלֵה וְי"ל דִּיִּיק מְדַלָּה קִתְּנִי
 כְּתוּבִים הִיוּ וְלֹא נִתְּנָן וּמִדְּקִתִּי וְנִמְלֵךְ
 שְׁשִׁמְעָה שְׁחֹשֶׁשׁ שְׁמֵא אֵינוּ רִוְאָה עֲתָה
 לְגֶרֶשָׁה אֲבָל אִם אָמַר תְּנוּ לֹא נִוְתָנִים
 וְאֵין לְחֹשֶׁשׁ שְׁמֵא מֵאַחֵר כִּפְל וְאִם

ת וּמִמֶּנִּי בָלָא הוֹחֲקוּ דִּהְשֵׁמָה הוּא דוֹמִיא דְּסִיפָא דְּכָל מַעֲשֵׂה בָרָא
ז הוּא בְּרִישָׁא וְאַשְׁמוּעִין דְּבָלָא הוֹחֲקוּ יַחֲזִיר אִפִּי שִׁירֹת מַלְאוּת
וּמֵאִי טַעמָא יַחֲזִיר לְאַשֵׁה כִּיּוֹן שִׁישׁ שֵׁנִי יוֹסֵף בֶּן שִׁמְעוֹן בְּצִיר וִי"ל
אִין שִׁירֹת מַלְאוּת וְאַשְׁמַעְתִּין אֲמַרָא כְּרִי"ל לְדַרְבֵּי מֵאִיר כִּיּוֹן שֶׁהוֹחֲקוּ
עַל זֶה כְּדִמּוּכָה פֶּרֶק כָּל הַגֵּט (גִּיטִין דף כד:) דַּתָּן כֶּתֵב לְגֵרֶשׁ אֵת
אֵל הָיָא וְצַעֲדִי מִסִּירָה מִשְׁמַע לְדַרְ"מ אִפִּילוּ גְדוּלָּה לֹא מֵאִי מִגֵּרֶשׁ
מִיָּירִי בְּמִשְׁלָשִׁים דְּמוּכִת מִתּוֹכוֹ: [ועי' חו"ס' גִּיטִין כד: דִּי צַעֲדִין:]
חִישִׁין

ממנו נפל (לקמן כ.).

הגהות הב"ח
(א) וכן ידוע חומא נני

דכתב: (ב) רש"י ד"ה ולא
מטמאה לו וכו' אלא אינה
זקוקה. ג"כ ועיין מה
שפרש"י בסנהדרין דף כח
ע"ב וביבמות דף כט ע"ב
ובתוס' שם: (ג) ד"ה כי
דינא וכו' הוי ליה כמקום:

רבינו חננאל

והדרו ביה אביי משמו
ומתניתין ואסתאנא דהא
איתתהו רופיעא איבעי דא
למקריעה לגיטא ולמכתב
גביה גיטא דר
וקריעיהו לאו משום
דפסלו הוא אלא משום
דלא תהדרו ותגיביהו לא
מינא אחריזי. ואי טעין
לא הוניה ידע אלא דינא
ואף לא גירשתיהו) א
שידועיני לא אמר כלום
אלא הוציאה לא גובה
מכתבת. ומיני דשמעת
אלמנא מן האירוסין א
כתב לא אית לא מנה
מאיתא כלתא תוספת לא
מנה. אפי' דכתב לה: **מתי**
מצא יסודי נשים ושוחרורי
כבדכי וכי דע שאני אומר
כתובין היו ומכל לעלים
מכליתא לתנא מדמתנא
מנה לאביי דאמר ערו
בתומיהו וכן לו פקרינן
היה דאביי דאמר שטרא
בידיה דמקבל ש"מ דהא
מתי' מלחנה היה וכל
שטרא מלחנה היה וכל
לדיה דמקבל לא וזה
כפי' בציור' לברורי דאמר
לדיה אלא לא נפקי מתותי
דיה. ודייקין מנה' ואפי' לזמן
דאמר ונתנין עלה
מורובה. ונתנין עלה
ותנן המביא זכר ממדינת
היה ואכל לו מצאו לאתרי
כשר ואם לאו פסול פליגי
דאמר הכי מתי' אפי'
במקום שהשיריות מצויות
ותהו שלא ההרוקני
יסק פן שמעני בעיר
ותנן. כלומר לא ההרוקני
באותה העיר אדם אחר
ששבו כשם הו שגט ה
כשר כשמו והאמר אה
הבעל מודה ואמר תנהו
לאשה ונתנין לו הגט
ותנן הו האשה ואפי'
[מרבח]. ואוקים להא
ותנן המביא זכר מצאו
היה כשר ואם לאו
פסול במקום שהשיריות
מצויות והוא שההרוקני
יסק פן שמעני